

[Niels Frederiksen.]

kun ret og rimeligt, at der er en Næstformand, der kan lede Møderne under Formandens Forfald. Det er jo ikke absolut givet, at den, der har det Embede at være Formand for Statens Jordlovsudvalg, ikke kan blive ramt af Sygdom eller faa Forfald i anden Anledning, saa det er rimeligt, at der er en Mand, der kan træde i hans Sted.

Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han kan paavise noget Tilfælde, hvor jeg ikke har kunnet overkomme at røgte det Embede, som jeg har faaet, for saa er der maaske Mulighed for, at jeg kan faa Lov at forsvare mig. Det ærede Medlems Hentydninger var saa forblommede og af en saadan Beskaffenhed, at han, naar han tillader sig at fremsætte dem, skylder i hvert Fald mig at paavise, paa hvilke Omraader jeg ikke har kunnet klare den Forpligtelse, jeg har paataget mig som Formand for Statens Jordlovsudvalg. Ellers maa jeg regne det for Udtalelser af en saadan Art, at de næppe egner sig til Diskussion.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: I den Motivering, som blev fremsat for Ansættelsen af de to Næstformænd, blev det udtrykkelig hævdet, at Ansættelsen skulde finde Sted, for at disse Mænd skulde udføre et vist Arbejde, og de skulde ogsaa have en vis Løn derfor. Af de Udtalelser, som her er fremsat af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, fremgaar det, at det ærede Medlem selv fuldt ud har været i Stand til at overkomme Arbejdet, og hans Udtalelser er saaledes en Tilslutning til, at denne Udgift kunde spares.

Johannes Hansen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der mente, at det var ganske betydningsløst, om Statens Jordlovsudvalg skulde forhandle med Husmandsbrugskommissionen ved en saadan Lejlighed, at der er jeg aldeles uenig med ham. Det ærede Medlem siger, at det er kun Statens Jordlovsudvalg, der ved noget om, hvad det har kostet. Jeg kunde dog tænke mig, at de ikke var saa hemmelighedsfulde, at de slet ikke vilde meddele noget om det. Det maatte vel være muligt for Husmandsbrugskommissionen at faa at vide, hvad en saadan Ejendom har kostet. Jeg tænker, at det kan lykkes, og derfor tror jeg, det vil være en Fordel for dem, der i Fremtiden skal købe et saadant Stykke

Jord, at de ogsaa har Husmandsbrugskommissionens Medlemmer til at være medbestemmende i saa Henseende, saa jeg er i hvert Tilfælde i høj Grad tilfreds med, at vi har faaet den Ændring indført.

Naar det ærede Medlem fastslaar saa kategorisk, at det er ganske umuligt at leve paa et af disse Statshusmandsbrug, saa bruger det ærede Medlem der et Udtryk, som jeg ikke kan tænke mig, at han virkelig mener. Det ærede Medlem er selv Medlem af Statens Jordlovsudvalg og ved, at der blandt de Tusinder af Statshusmandsbrug, som er oprettet Landet over, er mange, som udmærket godt kan klare sig selv. At der er andre, der er mindre heldigt stillet, er en Sag for sig. Men der er jo ogsaa enkelte inden for det store Landbrug, der heller ikke kan klare sig selv. Det er der inden for de store Landbrugeres Kreds, det er der inden for Gaardmandskredse, og det er der inden for de privat oprettede Husmandsbrug og inden for Statshusmandsbrugene. Under Forhold som dem, hvorunder vi i Øjeblikket lever, er det meget vanskeligt for os alle, men en Kendsgerning er det i hvert Fald, at der Landet over er Grupper af Statshusmænd, som har vist udmærkede Evner til at klare sig selv, og den Ordning, som nu er gennemført med en konjunkturbestemt Afgift, har selvfølgelig ikke gjort det ringere, tværtimod, og for de Brug, som bliver oprettet nu, er der jo en Mulighed for at gaa den Vej.

Saa siger det ærede Medlem, at Produktionen vil stige, og det vil medføre, at der bliver mindre for de allerede bestaaende Brug. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem deri. Maaske vil Produktionen stige, men saa er det, fordi den Jord, som bliver udstykket, indtil dette Tidspunkt er udnyttet for daarligt. Jeg tror i al Almindelighed, at Statshusmændene, i hvert Fald en meget stor Del af dem, vil udnytte Jorden bedre, end den er blevet udnyttet tidligere, for disse Brug skal ikke baseres paa store Mængder af indkøbte Foderstoffer, men de skal netop gøres saa meget større, at der bliver Mulighed for, at disse Folk kan fremskaffe den Produktion af forædlede Produkter, som de nu engang kan faa Lov til, ved Avlen paa deres egen Mark. De skal i langt højere Grad end tidligere være uafhængige af Importen udefra, og hvis det ærede Medlem ikke mener, at Jorden bliver drøvet betydeligt bedre, da har han i Virkeligheden ikke nogen Grund til at sige, at Produktionen vil stige særlig stærkt.

Det ærede Medlem siger, at han er enig i, at det vil vække Glæde Landet over hos